

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Висновки. Отже, освіта є одним із провідних чинників відбудови України. Вона формує людський потенціал, без якого не можливе відновлення економіки, політичних інститутів і соціальної справедливості. Розбудова сучасної, гнучкої та інноваційної системи освіти сприятиме інтеграції України у європейський і світовий простір, забезпечить підготовку нового покоління фахівців і громадян, здатних творити державу на засадах свободи, гідності та сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Гурковський В. І., Романенко Є. О., Вербошенко О. П. Професійна освіта як фундамент економічної безпеки України в умовах війни та післявоєнного відновлення. *Military Strategy and Technology*. 2025. № 1(1). С. 25–31.
2. Мачула Г. І. Роль професійної освіти у стабілізації соціально-економічного становища в Україні. *Вісник КНЕУ*. 2011. № 4. С. 133–138.
3. План відновлення України: освіта та наука як фундамент розвитку людського потенціалу. Київ: МОН України, 2022. С. 3–10.
4. Національна доповідь про стан і розвиток освіти в Україні. Київ: НАПН України, 2022. С. 47–58.
5. Центр досліджень суспільства CEDOS. Війна та освіта: аналітичний звіт. Київ: Cedoss, 2023. С. 12–22.

Козачук Д. А.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного та фінансового права
Національного університету «Одеська юридична академія»

МЕХАНІЗМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПАРТНЕРСТВА МІЖ УНІВЕРСИТЕТАМИ Й ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: КОНЦЕПЦІЇ UNIGOV HUB І SARPA

Сучасна система публічного управління України вимагає не лише реформування правових процедур, а й оновлення інституційних механізмів, які забезпечують взаємодію знання, управління й практики. Університети дедалі частіше стають не лише освітніми закладами, а й активними учасниками державотворчих процесів — аналітичними, кадровими та інноваційними партнерами держави [1]. Водночас традиційна модель формальної співпраці між ЗВО та державними органами виявилася недостатньо ефективною: вона не формує спільної відповідальності за результат, не інтегрує університети у вироблення рішень, а зводить партнерство до меморандумів без практичного змісту.

Виклики, з якими зіткнулася Україна, а також перспективи відбудови держави в найближчому майбутньому вимагають пошуку нових форматів адміністративного партнерства, що поєднують інтелектуальний потенціал академічного середовища з потребами державної політики. Такі формати мають ґрунтуватися не на вертикалі підпорядкування, а на спільному управлінні — *co-governance*, де університет і суб'єкти публічної адміністрації виступають рівноправними учасниками вироблення й реалізації рішень [2]. Для країн ЄС, де університетська автономія розвивалася тривалий час, характерним є використання різноманітних форм і засобів взаємодії зі стейкхолдерами. Досить популярними є *Policy Labs*, *Public Sector Innovation Labs*, *Knowledge Exchange Hubs*, *Governance Innovation Units*, *University-Government Partnerships for Innovation*. Кожна із них демонструє високі показники ефективності. Натомість, виходячи з українських реалій, з урахуванням аналізу міжнародних практик (OECD, EUA, UKRI), близьких за духом і функціоналом, пропонуємо концепції *UniGov Hub* і *CAPPA* як інноваційні моделі адміністративного партнерства між університетами й органами влади, що можуть бути корисними для післявоєнної відбудови.

Початковою методологічною рамкою слугує концепція *Quadruple Helix*, розроблена Караяянісом і Кемпбеллом [3]. Вона визначає взаємодію уряду, науки, бізнесу й суспільства як систему відкритих інновацій, у якій знання стає ресурсом управління. Такий підхід дозволяє розглядати адміністративне партнерство університетів і держави не як інституційну формальність, а як динамічну мережу знанневих обмінів, здатну продукувати управлінські рішення.

На міжнародному рівні подібні практики узагальнено в *Knowledge Exchange Framework* (KEF) Британського агентства UKRI [4], де ключовими показниками партнерства визначено не обсяги фінансування, а якість спільного впливу на політики, інновації та регіональний розвиток. У сфері вищої освіти це корелює з моделлю *EUA Learning & Teaching Centres*, яка забезпечує взаємодію між освітньою політикою, інституційним управлінням і навчальними інноваціями [5].

В українському контексті нормативна база створює потенціал для партнерства, однак не забезпечує його інституційної сталості. Закони гарантують автономію університетів, але не формують процедурних механізмів спільного управління, моніторингу та оцінки ефективності співпраці. На практиці ініціативи лишаються фрагментарними, а результати — не інтегрованими в державну політику [6].

Для подолання цієї розривності пропонується дворівнева модель — *UniGov Hub* та *CAPPA*. *UniGov Hub* виступає аналітичним ядром партнерства — платформою, що об'єднує експертів університету, представників державних органів і професійні спільноти для обговорення стратегічних питань публічної політики. Його функції вклю-

чають підготовку *policy briefs*, розроблення експертних висновків, консультування державних структур та організацію публічних обговорень реформ. Саме така форма комунікації забезпечує взаємну довіру між академічним середовищем і державою, сприяє використанню наукових даних у регуляторній діяльності [7].

CAPPA, у свою чергу, становить практико-інституційний компонент партнерства. Він має діяти як центр тренінгових і освітніх ініціатив, де формуються компетенції управління на перетині теорії й практики. Зокрема йдеться про створення спільних лабораторій практичного врядування, симуляційних модулів і дуальних програм для держслужбовців. Дослідження Тарасенко С. І. та Москвичової О. С. підтверджують ефективність таких моделей, коли бізнес і державні установи стають активними партнерами освітнього процесу, а не його замовниками [1; 8].

Синергія *UniGov Hub* та *CAPPA* полягає у створенні безперервного циклу — аналітика → освіта → практика → зворотний зв'язок. Це формує систему постійного оновлення управлінських знань і підвищує якість прийняття рішень. Досвід OECD показує, що *policy labs* у Фінляндії, Нідерландах і Великій Британії діють саме за такою логікою, поєднуючи навчання, експеримент і державну політику в єдиному просторі управлінських інновацій [9].

В українських умовах упровадження таких моделей стикається з низкою викликів. Найсуттєвіший — інституційна інертність державних органів, відсутність готовності до інтерактивної взаємодії з академічним середовищем. Проблема полягає не в небажанні, а в психологічній неготовності до спільного прийняття рішень. Саме тому необхідно створювати мотиви залучення — іміджеві, кар'єрні чи фінансові — для практиків, які беруть участь у навчанні, керують практикою студентів або виступають експертами тренінгових програм. Паралельно слід переорієнтовувати науково-педагогічних працівників на практичну сферу, заохочуючи їх проходити стажування у державних структурах і використовувати набуті навички у навчальному процесі [10].

НУ «Одеська юридична академія» може слугувати пілотною платформою для реалізації такої моделі, адже має розвинену систему партнерств із державними структурами, міжнародними інституціями та органами місцевого самоврядування [10]. Практична реалізація концепції *UniGov Hub* — *CAPPA* у цій установі дала б змогу інтегрувати аналітичні центри, освітні програми й практичні тренінги у єдину мережу співуправління, орієнтовану на створення нової культури публічної служби.

У перспективі такі центри можуть стати ключовими елементами інституційного середовища післявоєнної відбудови. Їх функції виходять за межі навчання — вони формують кадрову політику, створюють ка-

нали комунікації між урядовими структурами та громадянським суспільством, підвищують довіру до держави як до сервісного інституту.

Отже запропоновані моделі *UniGov Hub* і *CAPPA* відображають перехід від декларативної співпраці до партнерства нового типу — інституційно керованого, аналітичного та практикоорієнтованого. Вони поєднують аналітичну компетенцію університетів із управлінським потенціалом держави та сприяють формуванню системи спільного управління у сфері освіти й публічної політики. Реалізація таких механізмів в Україні створює підґрунтя для якісного оновлення публічного управління, підвищення довіри громадян до державних інститутів і утвердження принципів належного врядування.

Список використаних джерел

1. Тарасенко С. І. Партнерство університетів та бізнесу: форми та вплив на інноваційний розвиток. *Економіка і суспільство*. 2018. № 13. С. 49–57. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/13_ukr/49.pdf
2. Матукова Г. В. Система освітнього партнерства у закладах вищої освіти. *Молодий вчений*. 2024. № 8(128). С. 35–40. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/6171>
3. Carayannis E. G., Campbell D. F. J. *Mode 3 Knowledge Production in Quadruple Helix Innovation Systems* (SpringerBriefs in Business). New York: Springer, 2012. 330 p. URL: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-1-4614-2062-0>
4. UK Research and Innovation (Research England). *Knowledge Exchange Framework (KEF): Narrative Guidance for KEF3*. London: UK Research and Innovation, 2022. 25 p. URL: <https://www.ukri.org/publications/knowledge-exchange-framework-kef-narrative-guidance-for-kef3/>
5. European University Association (EUA). *Development and Strategic Benefits of Learning and Teaching Centres*. *EUA Learning & Teaching Paper #23*. Brussels: EUA Publications, 2024. 47 p. URL: <https://www.eua.eu/publications/reports/development-and-strategic-benefits-of-learning-and-teaching-centres.html>
6. Шевченко А. Є. Теоретичні засади дослідження державно-приватного партнерства як інструмента післявоєнної відбудови економіки України. *Вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2024. Вип. 82, ч. 2. С. 284–294. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.82.2.45.
7. OECD. *Innovation in Public Policy Labs*. Paris: OECD Publishing, 2021. 58 p. URL: <https://www.oecd.org/publications/innovation-in-public-policy-labs-8a2e8e8f.htm>
8. Москвичова О. С. Державно-приватне партнерство у сфері професійно-технічної та вищої освіти. *Економіка і організація управління*. 2016. № 2(22). С. 291–299. URL: <https://jeou.donnu.edu.ua/article/view/4822/4853>
9. Хусаїнов Р. А., Шутов О. В. Інтеграція держави, приватного бізнесу і вищої освіти: інноваційний розвиток. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2017. Вип. 123. С. 117–124. URL: [https://ird.gov.ua/sep/sep20171\(123\)/sep20171\(123\)_117_KhusainovR_%2CShutovO.pdf](https://ird.gov.ua/sep/sep20171(123)/sep20171(123)_117_KhusainovR_%2CShutovO.pdf)

10. НУ «Одеська юридична академія». Договори про співпрацю та меморандуми з державними органами і установами (офіційний розділ сайту). URL: <https://www.onua.edu.ua/ua/studentu-ua/praktychna-pidhotovka/dohovory-pro-spiivratsiu>

Кондрич В. В.

юрист-стажер у Sterling Law
(Лондон, Велика Британія)

ПОЄДНАННЯ ПРАВОВИХ ТРАДИЦІЙ: ВИКЛИКИ ТА МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ УКРАЇНСЬКИХ ЮРИСТІВ, ЯКІ ЗДОБУВАЮТЬ КВАЛІФІКАЦІЮ СОЛІСІТОРА У СПОЛУЧЕНОМУ КОРОЛІВСТВІ

Глобалізація юридичних послуг та інтернаціоналізація вищої освіти зумовили зростання мобільності правників між юрисдикціями. Українські юристи, особливо в умовах післявоєнної відбудови та поглиблення європейської інтеграції, виявляють значний інтерес до здобуття кваліфікації солісitora у Сполученому Королівстві. Для багатьох така кваліфікація є не лише можливістю професійного зростання, а й шляхом до участі у глобальній юридичній практиці та у відновленні правової та інституційної системи України. Водночас цей шлях супроводжується численними викликами, що вимагають як особистої стійкості, так і системної підтримки.

Однією з найсуттєвіших перешкод є фундаментальна відмінність між континентальною (цивільно-правовою) традицією України та системою загального права (common law) Англії та Уельсу. Українська юридична освіта має переважно кодифікований і теоретичний характер, із зосередженням на законодавстві, адміністративних нормах і доктринальному аналізі. Натомість британська система спирається на прецедент, змагальний підхід і аналітичне оцінювання судових рішень. Така відмінність потребує суттєвої трансформації юридичного мислення українських практиків, які мають перейти від інтерпретації норм у межах кодексів до мислення, заснованого на судовій практиці та логіці судових рішень. Підготовка до Solicitors Qualifying Examination (SQE), що акцентує увагу на етичному ухваленні рішень, аналітичній аргументації та орієнтації на клієнта, є складним як інтелектуально, так і концептуально [1].

Окрім інтелектуальної адаптації, українські юристи стикаються з обмеженим доступом до професійної підготовки, еквівалентної тій, що вимагається у Великій Британії. Британська юридична освіта ін-

Козачук Д. А. Механізми адміністративного партнерства між університетами й органами державної влади: концепції UniGov Hub і Capra	422
Кондрич В. В. Поєднання правових традицій: виклики та механізми підтримки українських юристів, які здобувають кваліфікацію солісітора у Сполученому Королівстві	426
Корнілова О. В., Кравченко В. В. Особливості підбору персоналу для проєктної діяльності у закладах вищої освіти	429
Котлубай В. О. Формування цифрової культури академічної спільноти університетів України	432
Кубаснко А. В. Інтернаціоналізація підготовки фахівців сектора безпеки в умовах цифрової трансформації	435
Куклінова Т. В. Дослідження в системах відновлюваної енергетики на основі штучного інтелекту	438
Латковський П. П. Використання цифрових технологій у навчанні з метою модернізації освітнього процесу	443
Логінова Н. І., Дикий О. В. Методи машинного навчання для автоматизації перевірки практичних завдань з програмування	447
Лукашук К. Р. Перспективи використання досвіду Великої Британії у вдосконаленні освітнього процесу в Україні	450
Мазуренко С. В. Академічна доброчесність як складова професійної ідентичності майбутнього фахівця	453
Манаків С. Ю. Гейміфікація у вищій освіті: сучасні виклики та можливості	457
Мануїлова К. В. Використання інтелектуальних алгоритмів штучного інтелекту в системах національного та міжнародного оцінювання якості освіти	461